

Hellerup, den 20. april 2016

Til skatteminister Karsten Lauritzen
Skatteministeriet
Nicolai Eigtvedsgade 28
1402 København K

Til direktør Jesper Rønnow Simonsen
SKAT Koncerncenter
Østbanegade 123
2100 København Ø

ÅBENT BREV

Har staten den advokat, vi fortjener?

Den 11. februar 2016 stoppede advokat Boris Frederiksen meget konsekvente forsøg på at gøre uret til ret som Kammeradvokat på vegne af Skatteministeriet og SKAT mod mig personligt. Den dag talte Højesteret, nøjagtig som Østre Landsret havde talt i 2014. Der var INTET, absolut INTET at komme efter. Normalt har Højesteret det sidste ord i en sag, men ikke når Kammeradvokaten er modpart. På Kammeradvokatens hjemmeside kan offentligheden nu læse mange af de argumenter i sagen mod mig, som retten har underkendt. Samtidig er nye kommet til. Jeg kan kun læse det som et forsøg fra statens advokat på at forsvare en for SKAT resultatløs sagsførelse fra Boris Frederiksen side gennem syv år. "Der har ikke været grundlag for at køre sagen gennem retssystemet", har skatteministeren udtalt til Berlingske Business.

Når jeg nu skriver dette åbne brev til jer, er det, fordi I er Boris Frederiksen klienter. Vi må vide, om ministeriet og SKAT bakker op om Boris Frederiksen usandheder, manipulationer og procestricks, eller om det står for Kammeradvokatens helt egen regning? Er det sidste tilfældet, har vi at gøre med et privat advokatfirma, der opfører sig som en stat i staten uden hensyn eller kobling til de klienter og dermed borgerne her i landet, der finansierer sager som min i dyre domme. Er det i orden, spørger jeg? Også Advokatrådet bliver bedt om at overveje, hvad man som advokat for staten kan tillade sig i en sag mod en borger, endda efter at landsret og Højesteret har talt præcist og entydigt.

Jeg har punkt for punkt dokumenteret, hvordan sagen mod mig er ført. Havde jeg ikke ved et mirakel fundet undertrykte dokumenter i Kammeradvokatens gemmer, og havde jeg ikke gemt meget gamle emails om et helt afgørende forhold, som Kammeradvokaten også forsøgte at under-

trykke, nemlig mit årelange samarbejde med SKAT imod momskarruseller, havde Boris Frederiksen måske haft held til at få mig idømt en personlig erstatning på 144 mio. kr. plus omkostninger og procesrente. Jeg har kritiseret Boris Frederiksens sagsførelse på websitet www.unfairmodpart.dk og i min minibook "Efterspil". Han angriber nu mig via den administrerende partner på advokatkontoret, Tomas Ilsøe Andersen. Det er naturligt, at Kammeradvokaten kan kommentere min kritik, men at gentage de ting, der af landsret og Højesteret er tilsidesat, er efter min mening ikke god advokatskik. Om Kammeradvokatens redegørelse af 17. april 2016, der kan læses i sin fulde længde i linket forneden, gælder i øvrigt, at det er overordentlig vanskeligt at finde informationer, der er korrekte. Minister og skattedirektør: Kan vi virkelig ikke forlange en saglig og kvalitetsbetonet optræden fra statens advokat?

Nedenfor påviser jeg, at Kammeradvokatens nye og genfremførte synspunkter ikke har fugls føde på sig. Derfor undrer det mig, at de fremføres på statens advokats hjemmeside.

Kammeradvokaten skriver:

"Comitel var i perioden november 2003 til november 2004 en aktiv deltager i - og en forudsætning for - danmarkshistoriens største momskarrusel, kaldet "Gul Feber". Statskassen led et tab på 144 millioner kroner, da Comitel A/S fik et uberettiget momsfradrag som led i svindlen."

Dette er ikke korrekt. Comitel og Comitel-koncernen har aldrig været sigtet eller dømt for noget kriminelt i Gul Feber-sagskomplekset. Den branchekyndige på området, it-brancheforeningen, har tværtimod fastslået, at Comitel end ikke har handlet i strid med god brancheskik. Dette er Kammeradvokaten vidende om.

Fordi nogle importører af it-udstyr ikke betalte skyldig moms til SKAT, men begik skyldnersvig, blev Comitels ellers korrekte momsfradrag uberettigede. Disse importører lå indtil tre led forud for Comitel og var, bortset fra enkelte tilfælde, slet ikke Comitels samhandelspartnere. Da Comitels handelsmønster var helt normalt, avancerne - med SKATs egne ord - ligeså, og Comitel havde et tæt samarbejde med SKAT, kunne absolut ingen ane uråd hos Comitel - med en enkelt undtagelse.

Comitel havde uforvarende en trojansk hest, der i sagsperioden fra november 2003 til november 2004 var driftschef, administrerende direktør og bestyrelsesmedlem for Comitels handelsvirksomhed, først i Comitel A/S og derefter i handelsselskabet Comitel International A/S. Den trojanske hest havde som følge af sin høje stilling legitim adgang til at købe og sælge varer i Comitels navn, og ifølge de domme, hvorved han blev idømt en lang fængselsstraf, konfiskation af udbytte og erstatningspligt for SKATs tab, fik han penge under bordet af svindlere for at købe og sælge netop

deres varer og bidrog på den måde til at finansiere svindlen. Comitel og jeg selv fik intet ud af svindlen.

Det var ikke Comitel, men den trojanske hest i Comitel, der medvirkede til Gul Feber-svindlen. Når Comitel blev hængt op på SKATs krav om tilbagebetaling af momsrefusionerne, så skyldes det ene og alene, at Comitel hæftede for den trojanske hests misbrug af Comitel. Comitel International kom til at hænge på en ren ekstraudgift på 144 millioner kroner, svarende til det momsbeløb, der allerede var betalt til samhandelspartnere. Så mange penge havde selskabet ikke liggende og gik følgelig konkurs. Egenkapitalen blev tabt. Jeg som ejer tabte et betydeligt millionbeløb.

Hvis personerne bag importørselskaberne ikke havde svindlet, og selskaberne i stedet havde indbetalt momsen af deres handler, som de skulle, så havde SKAT ikke krævet Comitels momsrefusioner tilbagebetalt, og der havde ikke været noget tab for nogen.

Kølenordf-sagen handler om, at da SKAT ikke kunne hente pengene hos Comitel International, fordi selskabet - helt forudsigeligt - ikke lige havde 144 millioner kroner ekstra liggende, da forsøgte SKAT at vælte tabet videre, denne gang på mig personligt. Burde jeg personligt have vidst vedrørende en handel, at der på et senere tidspunkt i en helt anden virksomhed ville blive begået skyldnersvig over for SKAT vedrørende momsen af en helt anden handel?

Nej, siger domstolene.

SKAT kunne have tilbageholdt momsrefusionerne til Comitel, men traf et valg om ikke at gøre det. Samtidig fremgår det af de dokumenter fra SKATs og Kammeradvokatens hemmelige aktionsgruppe, som Kammeradvokaten under sagen forsøgte at undertrykke og benægte eksistensen af, at spørgsmålet om senere erstatningssager allerede da var oppe at vende.

Set i sammenhæng med de øvrige hemmelige dokumenter har SKAT satset på business as usual hos svindlerne, men under SKATs overvågning, så svindlerne så at sige hængte sig selv. Den kalkulerede risiko ved modellen var, at SKAT bagefter ikke kunne hente momsrefusionerne hjem igen. "Så må vi jo hente pengene gennem erstatningskrav mod nogle, der har penge," har kalkulationen tydeligvis været. SKAT vidste, at jeg ikke kunne se andre end Comitels leverandør og Comitels køber. SKAT vidste, at jeg siden 1998 som formand for brancheforeningen og direktør for Comitel havde samarbejdet med SKAT og herunder delt min viden med SKAT om, hvordan en virksomhed bedst beskytter sig mod momskarruseller. SKAT vidste, at jeg måned efter måned troligt indsendte oplysninger til SKAT om samhandelspartnere og handler i bestræbelserne på at undgå momskarruseller.

Denne viden ledte SKAT til, på Kammeradvokatens anbefaling, at forsøge at tørre det af på mig, da den kalkulerede risiko ved at lade Comitels momsrefusioner vokse sig større og større blev realiseret.

Kammeradvokaten skriver:

"Selskabet havde fem ansatte og Peer Kølendorfs højre hånd i selskabet, Klaus Ulrik Hansen, blev i 2008 idømt en ubetinget frihedsstraf på fem år for sin medvirken til svindlen. Det var SKAT's og Kammeradvokatens opfattelse, at man ikke kan sidde som direktør i så lille en virksomhed, uden at der burde være alarmklokker, der ringede om, at momssvindelen foregik, alternativt havde man i hvert fald forsømt sin pligt til at organisere selskabet forsvarligt. Det var således Peer Kølendorfs ledelsesansvar, der var sagens tema."

Dette er en misvisende fordrejning.

I 2003 var Comitels driftsaktiviteter ikke organiseret i koncernstruktur. Comitels handelsvirksomhed blev drevet som en afdeling sammen med Comitels andre aktiviteter i ét selskab, nemlig Comitel A/S, der havde mange flere end fem medarbejdere. Østre Landsret og Højesteret har fuldstændig tilsidesat SKAT og Kammeradvokatens postulat. Det er i øvrigt slet ikke i Comitel-selskaber, der er begået svindel. Kammeradvokaten advokerer altså fortsat ud fra nogle forkerte betragtninger, som domstolene klart har afvist, og de forkerte betragtninger hviler på en forudsætning, der simpelt hen er urigtig - hvilket Kammeradvokaten er vidende om.

Kammeradvokaten skriver:

"Gul Feber har givet anledning til en række tvister imellem SKAT og Comitel-koncernen. Der er - udover ledelsesansvarssagen - tale om følgende sager:

- 1. straffesagen mod Klaus Ulrik Hansen m.fl., hvor Kammeradvokaten på vegne af SKAT indgav politianmeldelse og hvor alle tiltalte blev dømt*
- 2. en sag om nægtelse af fradragsret på kr. 144 mio. for Comitel vedrørende handlerne i Gul Feber-komplekset*
- 3. en retssag om en kriminalitetsforsikringssum på ti millioner kroner, som Peer Kølendorf forsøgte at holde udenfor konkursboet efter Comitel*
- 4. en retssag om Comitel-koncernens hæftelse for et moms krav, der skyldtes samhandel forud for Gul Feber med et norsk selskab, der også havde været involveret i en større momskarrusel."*

Dette er ikke korrekt.

Straffesagen mod Klaus Ulrik Hansen var ikke en sag mellem SKAT og Comitel-koncernen. Den var en sag mellem anklagemyndigheden og Klaus Ulrik Hansen. Jeg afgav vidneforklaring på anklagemyndighedens side. Dette er Kammeradvokaten vidende om.

Sagen om nægtelse af fradragsret for Comitel var en sag mellem SKAT og Comitel-koncernen. I 2003-2004 var det SKATs praksis, at fradrag kunne nægtes, alene med den begrundelse at der var svindel i handelskæden. I 2005 afsagde EU-Domstolen en dom, hvorefter fradrag kun kan nægtes, hvis virksomheden vidste eller burde vide, at der var svindel (hvilket passer bedre med, at nægtelse af fradrag vælter risikoen for svindlen over på virksomheden). Som følge af sin stilling som driftschef, administrerende direktør og bestyrelsesmedlem kunne den trojanske hest misbruge Comitel med virkning for Comitel, og derfor hæftede Comitel for momsen.

Sagen om kriminalitetsforsikringen handlede ikke om, at jeg "forsøgte" at holde forsikringssummen uden for Comitel Internationals konkursbo. Dette er Kammeradvokaten vidende om.

Forsikringen var tegnet og betalt af Comitel Internationals moderselskab til fordel for koncernen. Forsikringsselskabet valgte at deponere forsikringssummen og lade det være op til et slagsmål mellem konkursboet, dvs. Comitel Internationals kreditorer, og Comitel, hvem summen skulle udbetales til.

Det var - og er - min opfattelse, at en kriminalitetsforsikring tegnet og betalt af moderselskabet til fordel for koncernen har til formål at sikre moderselskabets værdier i koncernselskaberne i tilfælde af en medarbejders kriminalitet. Som nævnt medførte den trojanske hests misbrug af Comitel et betydeligt tab for koncernen i forbindelse med Comitel Internationals konkurs, og det var netop sådan en situation, forsikringen var tiltænkt at skulle dække. Det siger sig selv, at en virksomhed ikke uden videre tegner og betaler forsikringer til fordel for fremmede.

Efter min opfattelse er Comitel den materielt berettigede til forsikringssummen. Retssagen om den deponerede forsikringssum blev anlagt af SKAT, fordi SKAT mente, at Comitel Internationals moderselskab havde tegnet og betalt en forsikring til fordel for SKAT. Retssagen blev ene og alene opgivet af frygt for, at SKAT og Kammeradvokaten i sagen mod mig ville misbruge forsikringsagen til grundløst at sværte mig personligt. Denne frygt viser sig nu at have været velbegrundet.

Retssagen om samhandel med et norsk selskab har intet med Gul Feber at gøre. Der er heller ikke tale om "en større momskarrusel"; der er tale om, at det norske selskab ifølge SKAT videresolgte varerne til nogle købere, som angiveligt senere begik svindel. Dommen i sagen er anket, og sagen

handler i øvrigt om rent tekniske moms spørgsmål, nemlig om, i hvilket land nogle handler har haft leveringssted efter momsreglerne. Comitel har indbetalt momsbeløbet med forbehold. Dette er Kammeradvokaten vidende om.

Kammeradvokaten skriver:

"Hverken Østre Landsrets eller Højesterets dom indeholder præmisser, der på nogen måde kan udlægges som en kritik af SKATs eller Kammeradvokatens sagsførelse."

Dette er selvfølgelig forkert. SKAT og Kammeradvokaten har brugt 7 år af mit liv og minimum 15-20 millioner kroner af skatteborgernes penge på at forfølge mig personligt med en uhørt aggressivitet og med midler, der hører de værste bananrepublikker til.

Med sine usandheder, fortællinger, fordrejninger og antydninger har Kammeradvokaten forsøgt at fremstille mig som den inkompetente skurk. Hvis Kammeradvokatens sagsførelse stod alene, skulle jeg ikke blot være idømt erstatning. Det ligger nærmest også lige for, at jeg burde fængsles.

Når Østre Landsret og Højesteret enstemmigt fastslår, at der i alle disse beskyldninger, insinueringer og påstande intet er at komme efter, så skal man vist være Kammeradvokaten for at hævde, at der heri ikke ligger nogen kritik af sagsførelsen.

"Sagen må give stof til eftertanke hos både SKAT og Kammeradvokaten", siger skatteministeren. Noget tyder på, at Kammeradvokaten er uenig med sin klient.

Kammeradvokaten skriver:

"De drøftelser, som SKAT og Kammeradvokaten havde sommeren 2004 angik primært et eventuelt fremtidigt tilbagehold af negativ moms uden sammenhæng med svindlen".

Hvis dette er korrekt, så dokumenterer Kammeradvokaten hermed, at SKATs opgavevaretagelse er fuldstændig uforsvarlig. Kammeradvokaten hænger jo SKAT ud for, at SKAT havde tænkt sig bevidst, men helt grundløst at tilbageholde negativ moms for handler, der ikke havde nogen sammenhæng med svindlen. Det må give SKAT anledning til en reaktion, at SKATs advokat på denne måde offentligt oplyser at have afværget intentioner hos SKAT om at begå åbenlyse lovbrud.

Vi kan ikke vide, om Kammeradvokatens oplysninger er korrekte. Men vi ved, at enten er det usandt, eller også er Kammeradvokatens hidtidige bemærkninger usande, da de strider mod hinanden.

Under retssagen oplyste Kammeradvokaten konsekvent til både landsret og Højesteret, at SKAT ikke kunne foretage foreløbig tilbageholdelse af momsfradragene for de Gul Feber-handler, som den trojanske hest havde indgået i Comitels navn, fordi SKAT da ikke havde tilstrækkelig viden om den trojanske hests rolle i svindlen. Dette var Kammeradvokatens begrundelse for sin egen rådgivning til SKAT om, at foreløbig tilbageholdelse kunne medføre et stort erstatningskrav.

Begrundelsen er forkert af flere årsager: For det første var det som nævnt SKATs praksis i 2003-2004, at momsfradrag kunne nægtes (og så meget desto mere tilbageholdes foreløbigt), hvis der var mistanke om svindel i handelskæden, uanset om virksomheden vidste eller burde vide noget om svindlen. For det andet havde SKAT mistanke til overflod.

Så sent som i Berlingske Business den 12. april 2016 udtalte Kammeradvokaten på spørgsmålet om, hvorfor SKAT ikke tilbageholdt Gul Feber-momsen, at "Skat kan som myndighed ikke nægte at udbetale eller tilbageholde krav på negativ moms, medmindre der foreligger en konkret og underbygget mistanke om svindel."

En konkret og underbygget mistanke om svindel er betingelsen for at nægte et momsfradrag endeligt. Hele formålet med en foreløbig tilbageholdelse er at give SKAT tid til at foretage undersøgelser, således, at SKAT måske eller måske ikke opnår en sådan konkret og underbygget mistanke.

Vi kan ikke se af de hemmelige dokumenter, som Kammeradvokaten undertrykte og benægtede eksistensen af, hvornår Kammeradvokatens råd til SKAT er givet, eller hvilken indflydelse rådet har haft på SKATs adfærd. Men Kammeradvokatens råd til SKAT var utvivlsomt forkert, og det er muligt, at dette i sig selv har været medvirkende til Kammeradvokatens sagsførelse og sagsførelsesmetoder, fordi Kammeradvokaten har skullet skærme sin egen tidligere rådgivning.

Men nu siger Kammeradvokaten så på sin hjemmeside, at Kammeradvokatens råd til SKAT slet ikke drejede sig om Gul Feber-momsen. Kammeradvokaten skylder en forklaring på, hvorfor Kammeradvokaten modsiger sig selv?

Kammeradvokaten skriver:

"Det er heller ikke korrekt, som Berlingske Tidende skriver den 12. april 2016, at Kammeradvokaten skulle have benægtet eksistensen af interne mødereferater hos SKAT. Den slags eksisterer selvsagt i en sag af denne størrelse, men skal kun fremlægges hvis en dommer bestemmer det. Det kunne direktør Peer Kølendorf have bedt retten om, men det skete ikke, og materialet blev derfor ikke fremlagt. Direktøren fik dog referaterne, da alt materiale Kammeradvokaten modtog fra

Bagmandspolitiet og fra Comitels konkursbo blev stillet til rådighed for direktøren før sagens hovedforhandling i Østre Landsret.”

Dette er ikke korrekt, hvilket Kammeradvokaten er vidende om.

Kammeradvokaten benægtede over for retten ikke eksistensen af ”interne mødereferater”. Kammeradvokaten benægtede eksistensen af noget som helst materiale, der viste, at SKAT havde viden eller mistanke om den svindel, der lå bag Gul Feber. Kammeradvokatens bemærkninger virker absurde, i lyset af at Berlingske citerer Kammeradvokaten ordret for en sådan benægtelse: ”Sagsøgte (Peer Kølendorf, red.) synes ... fejlagtigt at lægge til grund, at der eksisterer et omfattende materiale hos SKAT om »SKAT’s viden og tiltag over for den bagvedliggende svig«. Det bemærkes hertil, at sagsøger (Skat, red.) i sagens natur ikke kan fremkomme med materiale eller oplysninger, som sagsøger ikke er i besiddelse af.”

Det er misvisende, når Kammeradvokaten anfører, at jeg kunne have bedt retten om at pålægge SKAT at fremlægge materialet. Kammeradvokaten forsøger at fremstille det som fuldstændig rimeligt og retfærdigt, at Kammeradvokaten søgte at undertrykke de meget væsentlige oplysninger, der fandtes i materialet. Og jeg havde selvfølgelig ikke nogen anledning til at bede retten om at pålægge SKAT at udlevere noget materiale, når Kammeradvokaten allerede havde oplyst, at materialet ikke eksisterede.

Det er også misvisende, når Kammeradvokaten henviser til, at jeg gennem mine advokater havde adgang til materialet fra Bagmandspolitiet og fra Comitel Internationals konkursbo. Jeg havde ikke adgang til materialet fra Bagmandspolitiet, men til materialet i virksomheden Solid Tradings konkursbo og til en aktliste fra Bagmandspolitiet.

Det væsentlige er, at de dokumenter, som mine advokater fandt under gennemgangen, og som Kammeradvokaten havde undertrykt og benægtet eksistensen af, åbenlyst ikke hørte til i dette materiale. Det siger sig selv, at Kammeradvokaten ikke først undertrykker og urigtigt benægter eksistensen af dokumenterne og bagefter så blot udleverer dem. Dokumenterne ville kun være at finde blandt materialet i Solid Tradings og Comitel Internationals konkursboer, hvis SKAT, Bagmandspolitiet eller Kammeradvokaten havde sendt dokumenterne til Solid Trading eller Comitel International forud for deres konkurser, hvilket naturligvis ikke var tilfældet.

Dokumenterne blev fundet sammen med interne notater fra Kammeradvokaten og var tydeligvis blevet lagt sammen med materialet fra Solid Trading og Comitel International, fordi Kammeradvokaten havde begået en fejl.

Endelig er det misvisende, når Kammeradvokaten skriver om "interne mødereferater" og bruger dette udtryk som figenblad for at have undertrykt og benægtet dokumenternes eksistens. Dokumenterne er ikke interne, eftersom de er udvekslet mellem flere myndigheder.

Kammeradvokaten forsøger nu at fremstille sig selv i et bedre lys ved at antyde, at Kammeradvokaten skam bare var flink og helt frivilligt gav mig de dokumenter, hvis eksistens Kammeradvokaten indtil da usandfærdigt havde benægtet, og som Kammeradvokaten indtil da havde undertrykt.

Kammeradvokaten "glemmer" dog at nævne, at da vi under sagen kunne citere indholdet af de hemmelige dokumenter, gik Kammeradvokaten over for retten op i en spids over, hvor vi dog havde fået dokumenterne fra. Kammeradvokaten forsøgte at bortforklare over for retten, hvorfor Kammeradvokaten havde undertrykt dokumenterne og benægtet deres eksistens. Og Kammeradvokaten protesterede over for retten med arme og ben imod, at dokumenterne kunne indgå i sagen, medmindre vi udleverede dem og fortalte, hvor de kom fra.

Kammeradvokaten kalder sin redegørelse "Få styr på fakta". Se link nedenfor. Det opråb kan jeg tilslutte mig. Jeg håber, Kammeradvokaten får held med det. Indtil da findes hjælpen lige ved hånden: www.unfairmodpart.dk

<http://kammeradvokaten.dk/nyheder/2016/4/kammeradvokatens-involvering-i-den-saakaldte-koelendorf-sag/>

Venlig hilsen

Peer Kølendorf